

stillede vi ikke noget Forslag op derom igen. Derfor havde vi heller ikke ønsket, at der var stillet Forslag fra anden Side. Jeg maa altsaa i Overensstemmelse med Sagt-udvalgets Formands Udtalelser henstille, at man ikke stemmer for dette Vædringsforslag, der er stillet af en enkelt Mand, selv om man skulde være af den Mening, at det i og for sig kunde være rigtigt, om Harejagten først begyndte de fjorten Dage senere, fordi man altsaa derved vilde gaa bort fra de Aftaler, som have ligget til Grund for, at man overhovedet er kommen til et Resultat, der er stillet af hele Udvalget. Endelig skal jeg henstille, at man ligeledes stemmer for det Vædringsforslag Nr. 6, der er stillet af 2 af Udvalgets Medlemmer, nemlig Formanden og Ordføreren, og som, da ingen har haft nogen Indsigelse at gøre derimod, kan betragtes som stillet af hele Udvalget og nærmest er en Retteelse af en Trykfejl eller en Forglemmelse. Derimod skal jeg tilraade ikke at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 3—5 og 7, som ere stillede af flere ærede Medlemmer her i Tinget.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Ja, nu begynder der alligevel ved denne Forhandling at blive lidt Klarhed i Sagen; nu kan jeg saa godt forstaa, at der er Uenighed mellem den ærede Ordfører og mig, idet det, jeg kalder Fremskridt, kalder den ærede Ordfører Tilbagekridt. Og hvorfor? Fordi den ærede Ordfører staar paa eet Standpunkt og gaar ud fra een Forudsætning, og jeg fra en anden. Den ærede Ordfører gaar ud fra den jagtberettigedes Standpunkt, og hvad der er et Fremskridt for ham, synes den ærede Ordfører er et Fremskridt; jeg stiller Brugten af Jorden over Jagtretten, saa at Brugeren kan have Lov til saa vidt muligt uhindret at bruge og benytte den Jord, han har til Brug. Det er det Standpunkt, jeg stiller mig paa, og derfor er det ikke saa sært, at det, jeg kalder Fremskridt, kalder den ærede Ordfører Tilbagekridt, og derfor kan jeg saa godt forstaa, at den ærede Ordfører anbefaler under Vædringsforslaget Nr. 6, at der i Stedet for „Gieren“ kommer til at staa „den jagtberettigede“. Vi staa paa to forskellige Standpunkter; jeg sætter den uhindrede Brug af Jorden i det foreliggende Tilfælde over Jagtretten, og det vil jeg altid vedblive at gøre. Naar den ærede Ordfører mente, at mine Forslag, eller i alt Fald nogle af dem, skulde gaa ud paa, at Fæsteren eller Brugeren var udelukket fra at udleje sin Jagt, saa staar der jo ikke et Ord om det i mit Forslag, lige saa lidt som Loven selv

bestæftiger sig med, hvad Brugeren kan gøre ved sin Jagtret. Hvad er Reglen i saa Henseende, og hvad vil den blive i Fremtiden, hvad enten mit Forslag bliver vedtaget eller ikke, og hvad enten Udvalgets Forslag bliver vedtaget eller ikke? Reglen er den, at naar en Mand lejer sin Gaard ud, og Jagtretten medfølger uden Indskrænkning, saa har Lejeren Lov til at leje den ud; men hvis der staar i Forpagtningskontrakten eller i Overdragelsesdokumentet, det vil sige, det Dokument, som hjemler ham Brugten af Ejendommen, hvad man nu vil kalde det, at Fremleje er forbudt, saa anser jeg ham for uberettiget til at udleje Jagten; i modsat Fald har han Ret til at gøre det. Der forandres ikke det mindste i dette Forhold; der gør den ærede Ordfører sig skyldig i en fuldstændig urigtig Opfattelse. Jeg anbefaler fremdeles at stemme for mine Forslag, idet jeg saa meget mere, efter den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører, har Grund til at anbefale det, da jeg nu er bleven klar over, at hvad jeg kalder Fremskridt, kalder Ordføreren Tilbagekridt.

Judenrigsministeren (Hjørring): Jeg tror, at den Udtalelse, den ærede Ordfører kom med for noget siden, kunde lede til Misforstaaelser. Jeg har ganske vist gjort Udvalget opmærksom paa nogle Rettelser med Hensyn til Straf og Paatale, men da jeg ikke anede, hvorledes Udvalget vilde affatte Paragraffen om Hundene, saa kunde jeg ikke heller give nogen Anvisning paa, hvorledes Straf- og Paatalebestemmelserne skulde blive for det vedkommende, det maatte jeg naturligvis overlade til Udvalget.

Clausen: Jeg kan ikke forstaa, hvor det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) kan mene, at det er et Tilbagekridt, vi gøre i denne Lov over for Brugeren Retigheder. Ved 2den Behandling førte vi en Bestemmelse ind om Bortfæstning af Bøndergods, hvorved der forbeholdes Brugeren Jagtretten, og det var jo dog et Fremskridt, og nu her ved disse Vædringsforslag, føre vi en anden Bestemmelse ind om, at der ikke maa træffes nogle særegne Bestemmelser i Overdragelsesdokumenterne angaaende Jagtretten, man maa ikke forbeholde sig særlige Betingelser for den. Det er jo dog ogsaa til Gunst for Brugeren, og saa siger det ærede Medlem, at det er et Tilbagekridt over for Brugeren. Nej, det ærede Medlem ser virkelig fejl paa denne Sag, vi have bestandig haft Brugeren's Interesser for Øje, for det er deres